Om hundrede år er alting glemt!

Af Jefrey Andersen

En sætning, man har hørt mange gange. Hermed menes der nok de mange små ting i tilværelsen, som går i glemmebogen. Men der kan også dukke små ting op, som kan fortælle lidt. Det var tilfældet, da Gert Daugård under ombygningen af huset Søndergade 20, Gørding, som han havde købt af Rikke Houborg, i juli måned 1984 fandt en mursten med et navn og et årstal indridset.

»P. Dynnesen d. 19/7 - 1884«

Peter Dynnesen var født i Ansager sogn d. 26. juni 1855 som søn af husmand Dynes Nielsen. Peter Dynnesen havde som ung flere pladser på landet, bl.a. på Holsted-egnen. Omkring 1882 blev han gift med Ane Kirstine Markussen, der var født d. 7. januar 1858 i Mjolden ved Tønder som datter af skomagermester RasmusH. Markussen og hustru Marie Dorthea. Peter Dynnesens kone døde efter få års ægteskab d. 24. februar 1886, kun 28 år gammel. De havde et barn sammen, Ane Kirstine Dynnesen, født d. 12. februar 1884.

Der kunne dog ikke undværes en kone i huset, især ikke når der var små børn, så Peter Dynnesen blev gift anden gang d. 5. november 1886 i

Gørding kirke med Marie Rechnagel. Hun var datter af gårdmand Kristian Rechnagel fra Folding.

Peter Dynnesen var i en årrække husmand i Nr. Lourup og har sandsynligvis som bierhverv arbejdet på teglværket, der på den tid også var på Varhogård. At mindre landmænd og husmænd arbejdede ude var også på den tid ret almindeligt. Lørdag d. 19. juli 1884, der var en almindelig arbejdsdag på 8 til 10 timer dengang, har han, måske efter en lang arbejdsdag, ridset sit navn i en våd sten, der senere fandt vej til Søndergade 20.